

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3T/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319010072
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gálová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2019:6319010072.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, samosudkyňou JUDr. Alicou Gálovou, v trestnej veci obžalovanej X. R., na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX. XX. XXXX, takto

r o z h o d o l :

obžalovaná X. R., nar. XX. XX. XXXX v X. P., trvale bytom X. P., V. G. XXX/XX,

je vinná, že

v období od decembra 2016 doposiaľ si neplnila povinnosť prispievať na výživu svojej dcéry G. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., V. č. XX, ktorá jej bola určená rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 8P/267/2005-102 zo dňa 06. 10. 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 10. 2005, na základe ktorého bola zaviazaná prispievať na výživu dcéry G. R. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa určenej osobitným zákonom, ktorá predstavovala od 01. 07. 2016 sumu vo výške 27,13 €, od 01. 07. 2017 sumu vo výške 27,32 € a od 01. 07. 2018 sumu vo výške 28,08 €, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, Rázusova 40, Brezno, v dôsledku čoho nezaplatila na výživnom na maloletú G. R. sumu vo výške 784,55 €, vyčíslenú do mesiaca apríl 2019 vrátane, pričom bola trestným rozkazom Okresného súdu v Brezne č. k. 1T/122/2016-198 zo dňa 30. 11. 2016, právoplatným dňa 28. 12. 2016 za prečin zanedbania povinnej výživy odsúdená,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

čím spáchala

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Trestného zákona (s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona,

za to sa odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaná zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal dňa 15. 03. 2019 obžalobu na obvinenú X. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, s tým rozdielom, že nezaplatené výživné na dcéru G. R. ku dňu podania obžaloby, teda do mesiaca február 2019 bolo vo výške 728,39 €.

Sudkyňa vo veci nariadila hlavné pojednávanie na deň 25. 04. 2019. Obžalovaná predvolanie na hlavné pojednávanie prevzala dňa 29. 03. 2019, pričom v predvolaní na hlavné pojednávanie bola poučená, že ak sa na hlavné pojednávanie bez riadneho ospravedlnenia nedostaví, súd vec prejedná a rozhodne v jej neprítomnosti. Obžalovaná sa na hlavné pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' nijakým spôsobom neospravedlnila, súd preto podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie, a to prečítaním výpovede obžalovanej z prípravného konania, výpovede svedkyne poškodenej - pracovníčky ÚPSVaR Brezno Ing. U., prečítal listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú vec a osobu obžalovanej, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaná v prípravnom konaní uviedla, že je pravdou, že neprispieva na výživu svojej dcéry G. R., ktorá bola zverená do pestúnskej starostlivosti, aj keď jej bolo určené rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 8P/267/2005 výživné vo výške 30% zo sumy životného minima. Obžalovaná nemá finančné prostriedky na to, aby platila výživné, nakoľko býva len u kamarátky, je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku vo výške 113,70 €. Nedokáže si nájsť prácu, takže jej jediný príjem je dôchodok, pričom aj z dôchodku prispieva na domácnosť vo výške 60,- €. Zvyšné peniaze potrebuje na stravu. S dcérou G. R. obžalovaná nie je v kontakte od vtedy, ako bola zverená do pestúnskej starostlivosti. Nakoniec obžalovaná uviedla, že ju mrzí, že jej neplatí výživné, ale nemá z čoho.

Splnomocnenkyňa poškodeného ÚPSVaR Brezno N.. H. U. v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaná bola zaviazaná, aby prispievala na výživu svojej dcéry G. R., ktorá bola zverená do pestúnskej starostlivosti, a to vo výške 30% zo životného minima. Obžalovaná toto výživné mala zasielať prostredníctvom ÚPSVaR Brezno k rukám T. a G. Z., ktorým bola zverená jej dcéra do pestúnskej starostlivosti. Obžalovaná si však vyživovaciu povinnosť neplní, neposlala žiadne výživné, napriek tomu, že koncom novembra 2016 bola právoplatne uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy, a teda od 17. 12. 2016 až do dňa výsluchu poškodenej dňa 31. 01. 2019 dlžila obžalovaná na výživnom sumu 700,31 €.

Z rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8P/412005-74 zo dňa 17. 03. 2005 súd zistil, že G. R. bola zverená do pestúnskej starostlivosti manželov Z., keď jej predtým bola nariadená ústavná výchova.

Z rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8P/267/2005-102 zo dňa 06. 10. 2005 súd zistil, že obžalovaná X. R. bola zaviazaná, aby prispievala na výživu svojej dcéry G. vo výške 30% zo sumy životného minima, ktoré v čase rozhodovania predstavovalo sumu 624,- Sk. Súd odôvodnil svoje rozhodnutie hlavne §

62 ods. 1, 2, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, keď vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do času, kým nie sú schopné sa sami živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. Každý rodič preto bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu, a to vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/122/2016 zo dňa 30. 11. 2016, právoplatného dňa 28. 12. 2016 súd zistil, že obžalovaná X. R. bola uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona, za čo jej súd uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere jeden a pol roka s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Zo skutkovej vety tohto trestného rozkazu vyplýva, že obžalovaná si neplnila svoju vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom, a to I. R., B. R. a G. R., a to v období od 02. 08. 2007 do 04. 11. 2007, od 16. 04. 2008 do 28. 07. 2008, od 22. 09. 2008 do 04. 01. 2009, od 20. 07. 2009 do 25. 01. 2011, od 02. 09. 2012 do 11. 07. 2013 a od 23. 04. 2014 až do 30. 11. 2016, keď nezaplatené výživné na G. R. bolo vo výške 1.924,41 €. Zo spisu Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/122/2016 súd ďalej zistil, že obžalovaná v čase podania obžaloby nebola evidovaná na úrade práce a ani nepoberala dávku v hmotnej núdzi. Jej posledná evidencia bola v období od 12. 07. 2013 do 22. 04. 2014, pričom bola vyradená z evidencie pre nedostavenie sa na úrad v stanovenom termíne. Menovaná bola aj poberateľkou dávky v hmotnej núdzi v období od 01. 02. 2014 do 30. 06. 2014. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 22. 04. 2016 obžalovaná poberala invalidný dôchodok vo výške 101,40 € mesačne.

Zo správ ÚPSVaR Brezno a Sociálnej poisťovne vyplýva, že sa pomery na strane obžalovanej nezmenili, je len poberateľkou invalidného dôchodku, ktorý bol do konca roku 2018 vo výške 109,50 € a od januára 2019 vo výške 113,70 €. Obžalovaná je naďalej nezamestnaná, nie je evidovaná na úrade práce, ani nepoberá dávku v hmotnej núdzi. Jej posledná evidencia uchádzačky o zamestnanie bola v roku 2014, tak ako to súd zistil zo spisu Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T/122/2016.

Na základe uvedeného dokazovania dospel súd k záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Trestného zákona, keď si z nedbanlivosti neplnila zákonnú povinnosť vyživovať svoju dcéru G. R., pričom obžalovaná tak konala dlhší čas, a to od decembra 2016 až do vyhlásenia tohto rozsudku, a to napriek tomu, že horeuvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T/122/2016 bola právoplatne odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona.

Z výsluchu obžalovanej, ako aj splnomocnenkyne poškodeného ÚPSVaR z prípravného konania mal sú preukázané, že obžalovaná neprispieva na výživu svojej dcéry, keď jej rozsudkom Okresného súdu Brezno, č. k. 8P/267/2005-102 zo dňa 06. 10. 2005 bolo určené výživné v minimálnej výške, a to vo výške 30% zo sumy životného minima, ktoré predstavovalo sumu od 01. 07. 2016 vo výške 27,13 €, od 01. 07. 2017 vo výške 27,32 € a od 01. 07. 2018 vo výške 28,08 €. Obžalovaná ku dňu vyhlásenie tohto rozhodnutia nikde nepracovala a nepoberala ani dávku v hmotnej núdzi. Na úrade práce bola zaevidovaná ako uchádzačka o zamestnanie naposledy v roku 2014, pričom z tejto evidencie bola vyradená pre nespôluprácu. Je síce pravdou, že jediný príjem obžalovanej je invalidný dôchodok, a to od januára 2019 vo výške 113 €, ale táto skutočnosť nemôže byť dôvodom, aby ju zbavila vyživovacej povinnosti voči dcére. Obžalovanej bolo určené výživné v minimálnej výške, pričom je v jej schopnostiach a možnostiach, aby prispievala na výživu svojej dcéry aspoň takouto minimálnou sumou. Obžalovaná laxne pristupuje k svojej povinnosti ako matky prispievať na výživu dcéry, nevyvíja dostatočnú aktivitu, aby zabezpečila finančné prostriedky na plnenie vyživovacej povinnosti, aktívne si nehľadá zamestnanie a celú vyživovaciu povinnosť v podstate prenáša na štát. Súd je názoru, že neschopnosť obžalovanej sa zamestnať vyplýva z jej životného štýlu, obžalovaná dlhodobo nikde nepracuje, o svoju dcéru sa tiež dlhodobo nezaujíma, pričom ani súdu nepreukázala, že by naozaj mala také vážne zdravotné problémy, ktoré by jej znemožňovali vykonávať aspoň jednoduchšiu prácu.

Obžalovaná je síce poberateľkou invalidného dôchodku len vo výške 113,- €, čo je jej jediný príjem, ale vzhľadom na všetky okolnosti, hlavne na trestný rozkaz Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T/122/2016, musela vedieť, že svojím konaním naplňa skutkovú podstatu trestného činu zanedbania povinnej výživy a bola s tým uzrozumená. Obžalovaná preto spáchala predmetný trestný čin zanedbania povinnej výživy v nepriamom úmysle a súd ju preto uznal vinnou podľa obžaloby, keď do konca apríla 2019 obžalovaná dlží na výživnom na svoju dcéru G. R. výživné vo výške 784,55 €.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku obžalovanej, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti prípadu, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaná bola doposiaľ dvakrát súdne trestaná, v roku 2004, keď sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená a spomínaným trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T/122/2016, keď jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1,5 roka s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov do 29. 12. 2018. Obžalovaná sa teda dopustila predmetného skutku v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia. Súd u obžalovanej zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, keď sa ku skutku priznala a svoje konanie oľutovala. Súd potom ukladal obžalovanej trest podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona (sadzba 1 - 5 rokov), § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, keď hornú hranicu trestnej sadzby § 207 ods. 3 Trestného zákona znižoval o jednu tretinu a nakoniec uložil obžalovanej trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere jedného roka nepodmienečne, nakoľko sa obžalovaná dopustila predmetného skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Súd je názoru, že tento trest je dostatočný, ale aj potrebný pre nápravu obžalovanej a prispieje k tomu, aby obžalovaná začala zodpovedne pristupovať k svojej povinnosti ako matky prispievať na výživu svojej dcéry. Súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.